

การศึกษา

กระ

กระเป็นคำที่มีความหมายหลายความหมายไม่ว่าจะเป็นกระในความหมายว่าจุดดำ ๆ หรือจุดน้ำตาลขึ้นประปรายที่ผิวกายคนสัตว์ หรือสิ่งอื่น ๆ หรือกระที่หมายถึงชื่อของต้นไม้ชื่อของเต่าและชื่อของงูได้อีกด้วย สารานุกรมไทย ฉบับราชบัณฑิตยสถานอธิบายไว้ว่า

ต้นกระ เป็นไม้พื้นเมืองที่ขึ้นตามธรรมชาติในเขตป่าดงดิบหรือตามภูเขาที่มีความชื้นสูง สำหรับในภาคใต้จะพบต้นกระมากตามแนวเขตเทือกเขาบรรทัด ต้นกระสูงประมาณ ๒๐-๔๐ เมตร มีผลกลมเรียกว่า ลูกกระหรือที่ชาวใต้และชาวมลายูเรียกกันว่าประ ทั้งนี้ ลูกกระเมื่อยังดิบจะมีพิษร้ายแรงต้องนำมาต้ม กั้ว หรือคองก่อนจึงจะกินได้อย่างที่ชาวใต้จะนำลูกกระมาคั่วให้สุกก่อนจึงนำมาทำน้ำพริกลูกประ

เต่ากระ เป็นเต่าทะเลที่มีขนาดใหญ่หนักได้ถึง ๕๐ กิโลกรัมมีกระดองหุ้มลำตัวทั้งด้านบนและด้านล่างบนกระดองจะมีแผ่นคล้ายเกล็ดเรียง

ซ้อนเหลื่อมกันคล้ายกระเบื้องมุงหลังคา แผ่นเกล็ดกระดองมีพื้นสีน้ำตาลเหลืองลักษณะโปร่งแสงมีลายสีน้ำตาลเข้มสวยงามประอยู่ทั่วไปในอดีตจึงมีผู้นำกระดองมาแกะแผ่นเกล็ดออกเป็นแผ่น ๆ เรียกว่า กระ เพื่อทำเป็นเครื่องประดับและเครื่องใช้ต่าง ๆ เช่น ค้ำมิด เข็มกลัด แหวนกำไล แต่ในปัจจุบันเต่ากระถูกจัดให้เป็นสัตว์ป่าคุ้มครองของประเทศไทย กระจึงจัดเป็นของหายากทำให้มีการประดิษฐ์ของเทียมขึ้นโดยใช้เขาสัตว์ที่โปร่งแสงมาอ้อมสีหรือใช้แผ่นเซลลูโลยด์แทน

งูกระ อนุกรมวิธานสัตว์ ฉบับราชบัณฑิตยสถานอธิบายว่า งูกระเป็นงูบกขนาดเล็กมีสีน้ำตาลอ่อนโดยมีลายสีน้ำตาลเข้มตลอดตัวนิสัยไม่ดุ พิษมีฤทธิ์อ่อนมากเพียงแก่ทำให้เหยื่อขนาดเล็กเป็นอัมพาต เมื่อโตเต็มวัยลำตัวประมาณเท่านิ้วก้อยผู้ใหญ่มีความยาวประมาณ ๑.๒๐ เมตร พบมากทางภาคใต้ของไทย โดยต่างประเทศพบในประเทศมาเลเซียและเกาะสุมาตรา.

นกวรรณ ทองตะโก